

Regeringens Forslag eller i den Lov, som man den Gang kunde være bleven enig om, selv om den kunde have haft store Huller, selv om den i mange Maader kunde have været saadan, at man maatte ønske den baade udvidet og forbedret, er det jo dog saa, at en hel Del Mennesker, som nu i Mellemtiden ikke har kunnet blive hjulpsne, fordi vi ingen Lov havde, i saa Fald vilde være blevene hjulpsne, selv om der havde været en Række tilstødemne, som ikke vare komne ind under Loven. Selv om der havde været ikke saa tilstødemne Mennesker, som ingen Hjælp havde faaet, vilde der jo dog have været en stor Mængde af dem, der nu i de forløbne Aar paa en eller anden Maade ere komne til Stade, som saa vilde have faaet en Erstatning. Og en anden Ting vilde være opnaaet, nemlig at saa vilde vi nu have staaet med en Del Aars Erfaringer bagved os. Vi vilde nu have staaet med Erfaring for, hvordan den Lov havde virket, og saa vilde vi i dette Øjeblik, som jeg sagde, kunne have talt om, hvordan vi yderligere skulde udvikle Forsikringsvæsenet her i Landet, i Stedet for at vi i dette Øjeblik staa paa aldeles bar Bund i den Henseende. Jeg tør derfor sige, at for Eksempel det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen), som jo den Gang var meget virksom med Hensyn til Udarbejdelsen af det nu foreliggende Forslag, sandelig ikke har tjent sig Tak hos alle dem, der ere komne til Stade i den forløbne Tid, og som vilde være blevene hjulpsne ved det Forslag, som mulig den Gang kunde være blevet gennemført.

Med Hensyn til selve det foreliggende Forslag er der jo, som jeg allerede har gjort gældende, fremført saa mange af de Indvendinger, som jeg kunde have Øyst til at gøre, at jeg nu er i Stand til at fatte mig meget kort. Men der er dog alligevel nogle Ting, som jeg tror, det kunde være rigtig at gøre opmærksom paa, navnlig adskillige Ting, som jeg ikke har mærket ere komne frem tidligere fra anden Side. Naar Forslaget gaar ud paa, at alle de skulde falde ind under Loven, som ernære sig ved legemligt Arbejde for Løn, saa tror jeg, at Lovforslaget allerede i den Henseende gaar videre, end maaske rigtig kan være. Jeg tror nemlig, at man ikke alene maa se hen til, om den paagældende Arbejder faar Løn, men jeg tror tillige, man bør se hen til, om de paagældende have Formue eller Indtægter paa anden Vis, som gøre det rimeligt, at han ikke saidt ind under Forsikringen, naar der overgik ham et Ulykkestilfælde. Jeg har i den Henseende nogen personlig Erfaring. Det er ikke nær alle

dem, der ernære sig ved legemligt Arbejde for Løn, som ere saaledes stillede, at der er Rimelighed for, at de i paakommende Tilfælde skulde falde ind under Loven. Der er ikke saa ganske saa, der meget godt ere i Stand til eventuelt at sørge for sig selv. Det hænder f. Eks. ikke saa sjældent, at en Tjenestekarl, der tjener en ganske betydelig Løn, er situeret pekuniært saaledes, at han paa ingen Maade vilde falde nogen til Byrde, selv om han ikke ved Ulykkestilfælde fik nogen Understøttelse. Jeg taler af Erfaring, idet jeg i den Række af Aar, hvor jeg har været Arbejdsgiver, har haft ikke saa ganske saa Karle, der have været situerede saadan, at de paa ingen Maade vilde komme i Trang, selv om der overgik dem et Ulykkestilfælde. Derfor maa der, hvis dette Forslag skulde blive til Lov, træffes en Bestemmelse til med Hensyn til, hvem der falder ind under Loven og hvem ikke. I den Henseende have vi et Fingerpeg i den bestaaende Sygeforsikringslov. Ærede Medlemmer, som huske tilbage til den Tid, da vi behandlede Regeringsforslaget, ville ogsaa erindre, at Regeringsforslaget havde en Bestemmelse med Hensyn til Formue svarende til den, der nu findes i den bestaaende Sygeforsikringslov. Jeg mener derfor, at vi i en Ulykkesforsikringslov maatte optage en noget lignende Bestemmelse. Hvad den anden Bestemmelse straks i Begyndelsen af Loven angaar, tror jeg ogsaa, der er en Svaghed til Stede. Jeg mener nemlig, at den Bestemmelse, hvorefter Forsikringen indtræder, for saa vidt Ulyksten ikke skyldes egen grov Stødesløshed eller er afstedkommen ved en ulovlig Handling, ikke er fyldestgørende. Jeg kommer ikke rettere, end at, naar en Mand drikker sig fuld og netop paa Grund af Fuldstab kommer galt afsted, vilde han ogsaa være i Stand til at faa Understøttelse, hvis det foreliggende Forslag blev ophøjet til Lov. Det er jo ikke nogen ulovlig Handling at drikke sig fuld, og naar en Mand saa kommer galt afsted, vil han lige saa vel som den Mand, der i ædru Tilstand kommer galt afsted, være i Stand til at opnaa Understøttelse paa Grund af det Uheld, der er overgaaet ham, og som netop maaske skyldes den Omstændighed, at han var beruset. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa, men jeg tror ikke, det er tilstrækkeligt, hvad der findes i Lovforslaget den Ting angaaende. Med Hensyn til § 2 kunde jeg have Øyst til at fremtætte nogle mere omfattende Udtalelser. Der er en hel Del Smaaerhverv, som Forslaget, hvis det blev til Lov, vilde komme ganske betydelig paa tværs. Der blev forleden Dag nævnt